

overenskomst skal ophøre til udløbsdatoen eller senere, må de overenskomstmæssige regler om opsigelse m. v. iagttages.

§ 2. Igangværende og fremtidige arbejdsstandsninger indenfor de af denne lov omfattede overenskomstområder er efter nærværende lovs ikrafttræden og i tiden indtil den 1. marts 1958 ulovlige efter samme regler, som gælder, når der er indgået overenskomst mellem parterne.

§ 3. Sager vedrørende brud på de således fornyede overenskomster indbringes for den faste voldgiftsret og behandles i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 536 af 4. oktober 1919 om den faste voldgiftsret.

§ 4. Denne lov, der kan stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7, træder i kraft straks.

Som begrundelse for lovforslagets fremsættelse anførtes i de ledsagende bemærkninger, at ved afstemningen om det af statens forligsmand den 31. marts 1956 stillede *mæglingforslag* vedrørende afgørelse af de mellem visse organisationer af arbejdsgivere og arbejdere bestående uoverensstemmelser var dette mæglingforslag blevet *forkastet af arbejderne* med 221 599 nej-stemmer mod 194 508 ja-stemmer, mens *arbejdsgivere*, repræsenterende 2 064,3 mill. kr. arbejds løn, havde *stemt for forslaget*, og arbejdsgivere, repræsenterende 710,7 mill. kr. arbejds løn, havde stemt imod. Såfremt lovgivningsmagten ikke herefter ville gribe ind, ville konsekvensen blive, at de arbejderorganisationer, der ikke havde fulgt den af forligsmanden samtidig med mæglingforslaget fremsatte henstilling om at suspendere strejkerne under afstemningen, ville fortsætte strejkerne, ligesom de fagforbund, der havde fulgt forligsmandens henstilling, ville kunne genoptage strejkerne fra normal arbejdstids ophør den 14. april. Endvidere ville de i lov af 6. april 1956 om suspension af visse arbejdsstandsninger indenfor transportområdet m. v. samt om udlevering af benzin, olie m. v. nævnte arbejdsstandsninger kunne iværksættes påny. Herudover ville varslede strejker kunne iværksættes umiddelbart i de tilfælde, hvor der var afgivet 2. varsel, eller — hvor der kun var afgivet 1. varsel — i løbet af meget kort tid. Ligeledes kunne den af Dansk Arbejdsgiverforening varslede, men ikke iværksatte lockout blive effektiv.

Under hensyn til de uoverskuelige følger, som en fortsættelse og udvidelse af de omhandlede arbejdsstandsninger ville kunne få for landets eksport og valutamæssige stilling og for befolkningens forsyning med levnedsmidler, for transporten m. v., havde regeringen derfor anset det for nødvendigt at søge de omhandlede arbejdsstandsninger bragt til ophør ad lovgivningens vej.